

**‘In de natuur kun je
heel veel leuke
dingen doen.’**

Kiki van Leeuwen, natuurliefhebber (7 jaar)

Kiki van Leeuwen is 7 jaar en woont met haar familie in Oegstgeest. Kiki heeft een paar goede vriendinnen, met wie ze veel buiten speelt. Binnen is ze vaak creatief bezig, want Kiki houdt van knutselen en breien en vindt het heerlijk om in haar zithangmat te lezen of te luisteren naar muziek of een verhaal. Ze bakt en eet heel graag chocoladetaart of muffins. Ook zit ze op tapdance. Een paar keer per week trekt ze eropuit, naar het bos, een natuurgebied of het strand. Ook bezoekt ze regelmatig het naar haar vernoemde geitje Kiki op de boerderij. Wat ze later wil worden, weet ze nog niet zo goed, maar in ieder geval 'iets met natuur'.

‘Op een groen schoolplein verveel ik mij nooit.’

We ontmoeten Kiki in de Amsterdamse Waterleidingduinen, een heuvelachtig natuurgebied bij Vogelenzang (NH). Daar komt ze regelmatig met haar moeder en kan ze doen wat ze het liefste doet: bomen klimmen. “Kijk daar zit ze”, zegt haar moeder, lachend omhoog wijzend. Snel en behendig komt Kiki naar beneden. Al wandelend laat ze zien wat haar allemaal opvalt en vertelt ze waarom ze zo van de natuur houdt.

Het bos is voor Kiki een speelplek waar ze zich uren kan vermaken. Regelmatig trekt ze er met haar moeder op uit. Soms gaat er een vriendinnetje mee. “Dan gaan we hier naar het bos, of naar een ander gebied. Of we gaan varen met ons bootje. Alles is leuk. Als ik buiten ben voel ik me lekker vrij. En als ik me wel eens niet zo goed voel, of een beetje verdrietig ben, en we gaan naar buiten, dan voel ik me snel weer beter.” Bang om te verdwalen is ze niet. “Ik vind altijd wel weer de

weg terug.” Ook nat of vies worden is geen enkel probleem. “Laatst hebben we wel twee uur in de regen gewandeld. Al zit ik onder de modder, het maakt me niks uit, ik speel gewoon lekker verder.”

Zand en stenen

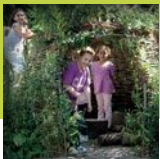
De natuur biedt Kiki een eindeloos assortiment speelmaterial: bomen om in te klimmen, takken om een hut van te bouwen, vogeltjes om te bestu-

vaak buiten te vinden. “We wonen rond een pleintje, daar is ook een speelplaats. Een tijdje geleden is er een nieuwe speelplek gemaakt. Die oude was eigenlijk leuker, toen stond er een houten huisje, nu is dat van plastic. Het leukste was toen ze het nieuwe plein gingen maken. Toen waren alle tegels weg en lag er allemaal zand. Daar kon je leuk in spelen. Met losse stenen hadden we een oventje gebouwd en dan gingen we thuis bakjes halen om

‘Als ik buiten ben, voel ik me lekker vrij.’

deren, beukenootjes en kastanjes om te rapen. Al wandelend wijst ze op een hoopje uitwerpselen midden op het pad, keurig neergelegd op wat bladeren: “Dat is van een hert, die zie je hier ook.” Even verderop speurt ze op de grond: “Kijk, dit zijn heel mooie zaden. Elk zaadje zit in zijn eigen vakje en hier zit het doosje dan met een stengeltje vast aan de boom. Ik weet even niet hoe die heet.” Thuis zoekt ze wel ‘ns op wat ze gezien heeft, om er meer over te weten te komen. Ook dieren hebben haar belangstelling: “Ik houd van kikkers en padden, maar ook van dolfinnen en vogels.” Dicht bij huis, in Oegstgeest, is Kiki na schooltijd

te spelen.” Als het aan Kiki had gelegen, had het nieuwe speelplein er anders uitgezien: “gewoon met zand, wat losse stenen en heel veel takken om een hut mee te bouwen. En natuurlijk bomen om in te klimmen. Nu staan er bijna geen bomen.” Een kant-en-klaar speeltoestel was wat haar betreft niet nodig geweest: “Alleen zo’n grote touwschommel, waar je met z’n allen op kan, dat zou genoeg zijn. Het pad met tegels om het pleintje heen, dat kan zo blijven, daar kun je dan wandelen en fietsen.”

Groen schoolplein

Er is maar weinig voor nodig om Kiki te laten vertellen over spelen in de natuur. Al snel komt ze los. Met een stralend gezicht en aanstekelijk enthousiasme praat ze honderduit over spelen in het bos, op het speelplein dicht bij huis en op het schoolplein. "Bij ons op het schoolplein is niet zoveel te doen. Mama moest een keer voor haar werk naar een andere school, toen ging ik mee omdat ik al vakantie had. Daar hadden ze een heel leuk groen schoolplein. Met mijn vriendinnetje heb ik daar wel drie uur gespeeld en toen verveelden we ons nog niet! Op mijn eigen schoolplein doe ik dat al na vijf minuten. Ik had allemaal natuur om me heen. Er waren buizen en een grote heuvel. We gingen takken zoeken en klimmen op boomstammen. Ze hebben daar ook een vijver en een moestuin. Zo'n schoolplein zou ik ook wel willen. We hebben een groot plein, maar alles wat er staat is een zandbakje, drie bomen, een boter-kaas-en-eieren spel waar noooooit iemand mee speelt en een stom plastic huisje. Meestal verzinnen we zelf wat om te doen. Soms ligt er zand op de tegels. Dan zoeken we een stokje om in het zand te tekenen of zo. Er is wel speelgoed, maar dat ligt in de schuur en dat komt er bijna nooit uit.

Dat zijn fietsjes, scheppen, emmers en vormpjes voor in de zandbak en een paar autobanden. Daar kan je veel leuke dingen mee doen. Mijn wens is dat het speelgoed toch elke dag naar buiten gaat. Kinderen pesten elkaar ook niet meer als ze lekker buiten spelen met allemaal leuke dingen. Het is dan ook veel leuker om met vriendjes te spelen.” Voor de eigen achtertuin heeft Kiki ook nog wel wat ideeën: “We kunnen daar een tuintje maken met allerlei materialen uit mama’s webwinkel (www.opzijnplek.nl). Ik zou ook graag een stevige boom willen planten om een boomhut in te maken. En heel veel dingen die je kunt eten. Druiven hebben we al. Die pluk ik vaak. Dan klim ik gewoon op het hek en zit daar dan bovenop met m’n mandje.”

Tv-kijken

Na de wandeling vertelt Kiki dat ze bezig is met een boek. De titel heeft ze al: ‘Hoe je tijd verliest met tv-kijken.’ “Sommige kinderen kijken wel ‘ns een halve dag lang tv”, weet ze. “Ik zou ze willen zeggen dat ze meer de natuur in moeten gaan. Daar leer je ook wat. Je ziet allerlei vogels en in de herfst paddenstoelen. Het is ook goed voor je lichaam. Je gaat je beter voelen. Weet je dat ik ook bezig ben met een ‘beter-maak-koffertje’? Dan hoef je niet naar de dokter, maar kun je jezelf

beter maken.” Dat ze nou zelf helemaal geen tv kijkt, dat wil Kiki nu ook weer niet beweren. “Ik kijk graag naar natuurprogramma’s zoals ‘Frozen Planet’ en naar oude kinderprogramma’s zoals ‘Wicky de Viking’. Daar ben ik eigenlijk helemaal verslaafd aan!”

‘Kinderen pesten elkaar ook niet meer als ze lekker buiten spelen met allemaal leuke dingen.’

Over haar meest bijzondere belevenis in de natuur moet ze diep nadenken. “Het is altijd even leuk. Nou, misschien wel die keer dat we de herten zagen en dat mannetjeshert op ons afkwam (in de bronstijd – red.). Toen zijn we maar snel teruggelopen! En die keer dat we een boswandeling maakten en daarna een pannenkoek aten. Meestal drinken we alleen wat, maar toen aten we ook.” Andere belevissen die ze niet snel zal vergeten zijn het varen met de boot en het maken van een vuurtje. “En dan worstjes opwarmen in

de pan. Met mijn verjaardagspartijtje hebben we dat ook gedaan, op het pleintje. Daarna gingen we nog naar het strand en daar hebben we gevliegerd met plastic zakken aan een touwtje. En pootje baden. Dat was het leukste partijtje ooit, vonden we.”

Later

Dromend over later: “Misschien ga ik mama helpen met de webwinkel, ik weet het nog niet zo goed. In ieder geval iets met de natuur, dat weet ik al wel heel zeker. Misschien word ik wel juf op een school die veel met de natuur doet!”

KINDEREN VAN ZES TOT TWAALF JAAR BESTEDEN GEMIDDELD DRIE UUR PER DAG AAN MEDIA-CONSUMPTIE: TV-KIJKEN, GAMEN, MSN’EN. IN AMERIKA IS DAT AL 7,5 UUR PER DAG.

Bron: CBS/Kaiser Family Fund.

Mijn groenplek

“Ik klim graag in een boom. Hier in dit bos (Amsterdamse Waterleidingduinen bij Vogelenzang – red.) staan heel veel bomen waar je gemakkelijk in kunt klimmen en waar je heel hoog kunt. Op vakantie gaan we ook wel naar het bos. We zijn vorig jaar wezen kamperen in de Ardennen.”

